

ved disse Kontorholdsgodtgørelser, saa kommer man ud i et Uføre, thi enten maa det Udvalg, der bliver nedfat for at revidere disse Love, Intet have at sige eller ogsaa have Noget at sige, og i sidste Fald er det nødt til at bruge, om jeg saa maa sige, en sammenlignende Statistik, men saa kan dette Udvalg ikke gaa ind paa, at der er to Embedsmænd ved Siden af hinanden, hvoraaf den ene har en Udgift til Porto af 100 Kr. og den anden 300 Kr.), uden at det er muligt at begribe, hvortil de 300 Kr. ere gaaede. I saa Fald kan Udvalget umulig gaa ind paa at indstille dette til Beslilling, men det er det, man har gjort. Jeg havde den Ulykke i forrige Del af denne Samling at være med i og blive valgt til Ordfører for det Udvalg, som havde disse Sager under Behandling paa en enkelt nær, og da vare vi komne til det samme Resultat, som her foreligger. Altsaa maa jeg sige, at jeg tiltraadte den Gang disse Forslag, og vil sige, at intet af de Forslag — med Undtagelse af det angaaende Porto, som er bleven et almindeligt Spørgsmaal — der dengang vare stillede — da var Odense Herred ikke kommet med — vare stillede uden i Henhold til den sammenlignende Statistik, og uden at Udvalget vilde begaa en Urimelighed og Inkonsekvens, naar det ikke gjorde Indstilling om Nedsættelse, fordi det derved vilde inddrømme ligefrem carte blanche, om jeg saa maa sige, ved at lufte Dinene og Fornuftten for, hvor der var aldeles urimelige Poster opførte, hvor Folk havde sat runde Summer op for, hvad de brugte f. Ex. i Porto, afrundet i Hundrede Kroner det ene Aar efter det andet. Hvor man maa sige sig selv: Det er rent ud Humbug, og det kan slet ikke finde Sted, der maa man virkelig skride ind; men ville de Herret ikke gjøre det, saa skulle de ikke kritisere Udvalget, som de have gjort idag, thi saa have de paalæstet det et Arbejde, som er umuligt at prestere. Altsaa skal man afflatte disse Kontorholdslove paa den Maade, man engang er kommen i Liv med dem, thi jeg inddrømmer, at det er et urimeligt System, saa lad os det; men ville de Herret vedblive med dette System, saa maa de give Udvalget Lov til at kritisere, og denne Kritik maa hovedsagelig begrundes paa, at Udvalget maa sammenholde de forskjellige Embeder, der ere stillede nogenlunde ens, for at se, om det, de Mænd bruge, som ere i disse Embeder, er nogenlunde fornuftigt overfor hinanden indbyrdes, thi ellers kommer man til de mest urimelige Resultater. Beviler man Porto til den ene Mand, der bruger ubegribeligt og flot

bertil, saa maa de alle have Lov til at bruge Porto saa flot, de ville, og saa maa de Herret bevilge alle mulige Protokoller, der ere anskaffede uden Grund og Diemed. Saa maa de Herret i det Hele taget sige til Embedsmændene: I maa bruge, hvad I ville; naar I bare sende Regning, saa er det bevilget, men saa maa man, som sagt, afflatte hele dette Kontorholds- og Revisionsvæsen, som man har i Rigsdagen, og det skal jeg gjerne være med til. (Th. Nielsen: Man kan afflatte Porto). Den har man engang kastet ud i alle Embeder ens, og dersom den høitærede Indenrigsminister havde forelagt et lignende Forslag med Hensyn til Amtmands- og Borgmesterembederne, saa havde det været en Grund mere til, at gaa ind paa den. Men har man engang indført dette med Porto, synes jeg, at man kan holde Pinen ud, til nogle Aar ere gaaede; men ganske vist er Portofatserne det mest Urimelige, naar man vil indkniibe dem under et vist bestemt System. — Med Hensyn til eet Punkt staar jeg tvivlende. Jeg kan maaske give den ærede Minister og det ærede Medlem for Odense (Roch) Ret overfor Embedsmanden i Odense, men det er jo noget aldeles singulært, om jeg saa maa sige, og det ligger jo slet ikke i Udvalgets Indstilling, at Udvalget, dersom den høitærede Minister kommer med Forslaget igjen næste Aar, naar Erfaringen er rykket lidt videre frem, da ikke til den Tid paa det Kraftigste vil anbefale det, ligesom det ifjor anbefalede Forslaget med Hensyn til Embedet i Aarhus.

Justitsministeren (N. L. Lemann): Jeg finder mig dog foranlediget af den ærede sidste Talers Uttringer til at gjøre nogen Indsigelse med Hensyn til den Sammenligning, han vilde anstille mellem den ene Art af Kontorudgifter og den anden. Jeg tror rigtignok paa ingen mulig Maade, det gaar an at slutte saaledes: Naar vi skulle lade være med at anslaa et vist rundt Bederlag for Portoudgifter, saa skulle vi ogsaa lade være at anslaa et saadant for alle de andre Udgifter. Der er nemlig den væsentlige Forskjel, at, medens der kan være Grund til ved visse Kontorholdslove at forsøge at udøve et Tryk i Retning af Sparommelighed med Hensyn til de andre Kontorholdsudgifter, nemlig med Hensyn til Lønninger og deslige, saa er der slet ingen Grund til at udøve et saadant Tryk med Hensyn til Brevfrøningen. Der er tværtimod det Modfattede Tilfældet. Det er i Befolkningens Inter-